

המעוררת: ועדת האתיקה - לשכת עו"ד מחוז דרום

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה
רחוב הנרייטה סולד 8א' משרד 403 בבאר שבע
טל': 08-6235177 פקס: 08-6235187

- נ ג ד -

המשיב: עו"ד נתן ברבי ת.ז. 24938565
רישיון מס' 31706
מרחוב יסקי 4 באר שבע

הודעת ערעור

יש התבטאויות ויש סגנון, שהם לעולם פסולים ואינם יכולים להלום התנהגות של עורך דין במצב כלשהו (על"ע 5/85 שמש נ' הועדה מחוזי בת"א)

פתח דבר

1. כנגד עו"ד נתן ברבי, להלן: 'המשיב', הוגשה קובלנה בבית הדין המשמעתי המחוזי במחוז דרום (בד"מ 18/23), המייחסת לו כי ביום 29/01/2023, כי פרסם ברשת החברתית 'אינסטגרם', התבטאויות בוטות, תריפות, ופוגעניות כלפי העיתונאי חיים לוינסון. בין היתר, נכתבו התבטאויות כמו: 'לוינסון, מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך'. הדברים נאמרו בהקשר של דיון ציבורי בנושא הרפורמה המשפטית, תוך שהמשיב פעל ברשת החברתית תחת שם משתמש שכלל את הקיצור ADV אשר משמש ככינוי לאדם הנושא בתואר עורך דין. בתגובתו הסטטוטורית לועדה מסר המשיב כי הוא אינו מתנצל על הדברים וסיים את התגובה במשפט 'עשו מה שאתם חושבים לנכון, כתבתי את מה שהרגשתי בדיוק'. בעקבות כך, הואשם המשיב בעבירות של התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין, ופגיעה בכבוד המקצוע.

ההליך בבית הדין המשמעתי המחוזי (בד"מ 18/23):

2. ביום 27/07/2025 בית הדין המשמעתי המחוזי במחוז דרום זיכה את המשיב מחמת הספק, עת נסמך בעיקר על הטענה כי התבטאויותיו של הנקבל נעשו בזירה הפרטית ובמסגרת שיח פוליטי וחוסים תחת כנפיו של חופש הביטוי.

ההליך בבית הדין המשמעתי הארצי (בד"מ 33/25):

3. המעוררת הגישה ערעור על החלטה זו (בד"מ 33/25), וביום 05/02/2026, (החלטה נמסרה לצדדים ביום 11/2/2026), בית הדין המשמעתי הארצי דחה את הערעור ברוב דעות (אבי"ד עו"ד יהושע ננר ועו"ד עמוס אליעזר רוזנצוויג) כנגד דעת המיעוט של עו"ד יחזקאל ריחני.

4. בהחלטתו, קבע בית הדין כי הקיצור **ADV** הוא כינוי ידוע ומקובל לעורך דין, והביע את הסתייגותו מאמירות המשיב. עוד ביקש בית הדין הנכבד מהמשיב להשיב אם כיום הוא חוזר בו מדבריו, וזה ציין **אני מסכים עם זה שאולי התבטאתי לא נכון**.
5. דעת הרוב ניתנה בלא קביעה חד משמעית כי ההתבטאויות חוסות תחת הגנת חופש הביטוי. אדרבה, חברי המותב עמדו על הקושי שבדברים: אב"ד, עו"ד יהושע ננר, ציין הסתייגותו מן האמירות, אך סבר כי אין מקום להגביל את חופש הביטוי בנסיבות העניין; חב"ד, עו"ד עמוס רוזנצוויג, הדגיש כי קשה מאוד לראות בהתבטאויות 'ביטוי' הנחנה מהגנה חוקתית, אך נתן משקל רב ליהסתייגותו של המשיב מדבריו, עליה הורחב בסעיף 4.
6. דעת המיעוט של חב"ד, עו"ד יחזקאל ריחני, מצא כי יש להרשיע את הנקבל בהתנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין. לגישתו, השימוש בביטוי בו השתמש המשיב הוא חמור וקיצוני ביותר, וזו היא אינה שפה המתאימה למקצוע עריכת הדין. עוד ציין כי אין לומר שיש קשר בין התבטאות זו ליחופש הדיבור.
7. עניינו של ערעור זה אינו בהגבלת חופש הביטוי ובהשתקת עמדה פוליטית, אלא בהצבת הגבול הנורמטיבי בין תוכן ביטוי פוליטי מוגן, לבין סגנון ביטוי זול, מבזה, משפיל ומשתלח שאינו חוסה תחת הגנה- כאשר הוא יוצר פגיעה קשה בכבוד המקצוע, במיוחד בהקשר של פלטפורמות דיגיטליות בעלות תפוצה מיידית ורחבה.

נימוקי הערעור:

8. המערערת סבורה כי יש לאמץ את דעת המיעוט ולהרשיע את המשיב, להלן עיקר הנימוקים:

פגיעה בתדמית מקצוע עריכת הדין ובאמון הציבור:

9. סעיף 53 לחוק לשכת עורכי הדין מטיל על עורך הדין חובה לשמור על כבוד המקצוע ולהימנע מכל דבר העלול לפגוע בו. אמת המידה אינה רק סובייקטיבית, אלא אובייקטיבית ביחס להשפעת ההתנהגות על הציבור ועל מעמד המקצוע.
10. הדין המשמעותי נועד להגן על ערכים ואינטרסים, ובהם טוהר המקצוע ואמון הציבור במוסד עריכת הדין. אלה אינם ערכים שוליים, אלא תנאי לפעולתו התקינה של מקצוע עריכת הדין.
11. ההתבטאות **'מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך'** אינה יכולה לחסות תחת שיח לגיטימי. מדובר בשימוש בלשון ובסגנון בוטה. כפי שהיטיבה לתאר דעת המיעוט בבית הדין הארצי- שפה זו מהווה פגיעה קשה וחמורה הסוטה מכל שיח חברתי נורמלי.
12. השארת פסק הדין של דעת הרוב על כנו מאותתת לציבור עורכי הדין כי מותר להם להתבטא באופן מבזה ברשתות החברתיות, ללא כל סנקציה, דבר הפוגע באמון הציבור במערכת המשפט ובמקצוע עריכת הדין.

13. **בעניין שפטל**, הושרש מבחן הקרבה ליגרעין הקשה של המקצוע- ככל שהביטוי קרוב יותר לליבת העשייה המקצועית, כך נדרש איפוק, וככל שמתרחקים מן הגרעין הקשה, גובר משקלו היחסי של חופש הביטוי (על"ע 1734/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב יפו נ' יורם שפטל).

14. בעניין שפטל המחלוקת נסבה בעיקר על חריפות התוכן (הלוואי שתיפול עליך קטיושה!), במקרה דנן, ליבת הפגם היא סגנון זול ופגיעתו בכבוד המקצוע, ולא התוכן הפוליטי בהקשרו הביע המשיב את דעתו.

15. בית הדין קמא הנכבד יישם באופן מרכז יתר על המידה את מבחן הגרעין הקשה ושגה כאשר בחן את ההתבטאות דרך פריזמה של תוכן פוליטי, ובכך טשטש את השאלה המשפטית הנכונה: **האם הסגנון שבו נמסר הביטוי חוצה את גבולות המותר לעורך דין, באופן היוצר פגיעה בכבוד המקצוע?**

16. **כאשר התוכן עשוי להיות בגדר עמדה פוליטית מוגנת, עדיין אין פירוש הדבר כי כל סגנון עטיפה הוא מותר.** על עורך דין, גם בכובעו הפרטי וגם בשיח פוליטי, נגזרת חובת ריסון לשוני בסיסית, בוודאי כאשר מדובר בפרסום פומבי רחב.

17. ההבחנה המבוקשת אינה מבחינה בין עמדות פוליטיות, אלא בין דברים חמורים, לבין דברים חמורים שנאמרו בסגנון שמהווה רף חדש שלבוטות המהווה ניצול לרעה של חופש הדיבור ופוגעת בצלם אנוש. חופש ביטוי לא נועד לשמש מקלט או חסינות להתבטאויות מסוג זה, שאין בינן לבין הבעת דעה עניינית או פוליטית כל קשר.

18. דיבור מקצועי אחראי לבין דיבור משתלח ומבזה. מכאן שהרשעתו של המשיב במקרה דנן לא תפגע בחופש הביטוי הפוליטי, אלא תשרטט את קו הגבול של סגנון ראוי. הלכת שפטל מעולם לא התכוונה להכשיר לשון ביבים פומבית על ידי עורך דין.

19. התוצאה שנוצרה בעקבות החלטת בית הדין קמא הנכבד מקבעת נורמה שגויה ומסוכנת: עורך דין יוכל לעשות שימוש בלשון משתלחת ומבזה בזירה הפרטית, כל עוד יעטוף זאת בטענה כי מדובר בביטוי שיח פוליטי; תוצאה זו אינה מתקבלת על הדעת.

חופש הביטוי ומבחן הוודאות הקרובה כסטנדרט איזון חוקתי

25. שגה בית הדין קמא הנכבד במלאכת האיזון בין חופש הביטוי לבין חובת עורך הדין לשמור על כבוד המקצוע כאשר העניק חסינות להתבטאויות המפורטות בכתב הקובלנה, תחת מטריית 'חופש הביטוי'. חופש הביטוי נועד לשמש להבעת דעה עניינית, ולא מקלט להתבטאויות מבזות וגסות מסוג זה. הדרישה שעורך דין ישמור על כבוד המקצוע ויימנע מהתבטאויות בוטות, חלה עליו גם במרחב הפרטי והפוליטי, ואינה נועדה להשתיקו או לפגוע בזכותו להביע דעה, אלא לחייבו לעשות זאת בשפה ראויה ונורמטיבית.

26. חופש הביטוי, וביחוד הביטוי הפוליטי במדינה דמוקרטית, הוא זכות יסוד רבת משקל. עם זאת, אינו מוחלט ובנסיבות המתאימות ייסוג מפני ערכים מוגנים אחרים, ובכלל זה

ערכים מוסדיים של שמירת אמון הציבור. יש לערוך הבחנה עקרונית בין תוכן הביטוי לבין סגנונו, ובפרט מן העובדה שאין מדובר בהגבלה על תוכן האמירה הפוליטית, אלא על אופן ניסוחה והבעתה.

27. גם כאשר ההקשר פוליטי, אין בכך כדי להכשיר סגנון פוגעני. לא זו תכליתו של חופש הביטוי, ולא זה הוא מחירו. חופש הביטוי אינו חזות הכל, והוא נסוג מפני ערכים מוגנים אחרים בנסיבות המצדיקות זאת, ובפרט כאשר הפגיעה הנוצרת בעלת תפוצה רחבה ובוודאות קרובה לפגיעה קשה באינטרס של כבוד המקצוע.

28. בד"א 84/18 ועדת האתיקה הארצית נ' שמואל אהרונסון מציג תמונה מלאה: מבחן 'הגרעין הקשה' כנקודת מוצא, ולצידו הצורך לשקול את מבחן הוודאות הקרובה כסטנדרט איזון חוקתי, במיוחד כאשר אין עבירת משמעת פרטיקולרית אלא עבירת מסגרת מכוון סעיף 53 לחוק.

29. המבחן הראוי אינו 'האם מדובר בנושא פרטי- פוליטי', אלא האם הביטוי, במכלול נסיבותיו, חוצה את סף הפגיעה בכבוד המקצוע, באופן שמצדיק תגובה משמעתית.

30. יישום נכון של מבחן 'הוודאות הקרובה' מחייב בחינת מכלול נסיבות הפרסום:

א. זהות הדובר, עורך דין, הנהנה ממעמד מקצועי ואף מציין זאת בצמוד לשמו ברשת החברתית (ADV).

ב. אופי הפלטפורמה, רשת חברתית בעלת תפוצה רחבה, נצחיות דיגיטלית, ויכולת שיתוף והפצה.

ג. הטון והסגנון המבזה של האמירה.

31. משקלול רכיבים אלה עולה וודאות קרובה לכך שהפרסום אינו נתפס בעיני הציבור כוויכוח פוליטי-פרטי בלבד, אלא כעדות לירידה בסטנדרט המקצועי של עורכי דין, ובהתאם, לפגיעה קשה בכבוד המקצוע.

32. בית הדין קמא הנכבד לא נתן משקל מספק לתפוצה הדיגיטלית ולמאפייניה, שהם חלק מהערכת חומרת הפגיעה: הפצה מיידית, ללא הקשר מלא, ולעיתים ללא אפשרות תיקון; שיתוף חוזר, ציטוטים, ותיעוד קבוע, היוצרים פגיעה מתמשכת.

33. במקום שבו סגנון מבזה נכתב ברשתות החברתיות, ההסתברות לפגיעה קשה בכבוד המקצוע אינה תיאורטית, אלא קרובה לוודאי, והעדר תגובה משמעתית מסמנת לציבור ולחברי הלשכה שהנורמה המקצועית נשחקה, וכי התבטאויות מסוג זה הן הסטנדרט 'החדש' והמצופה מעורכי הדין בימינו אנו.

הצורך בקביעת סטנדרט ברור ביחס לגבולות הסגנון המותר לעורך דין בשיח ציבורי

34. בית המשפט מתבקש לקבוע נורמה מנחה ברורה, שתתיישב עם חופש הביטוי ותשמור עליו, אך תגן במקביל על ליבת המקצוע ועל הסגנון המקובל והמצופה מעורכי דין ברשתות החברתיות: סגנון מבזה, משפיל, וזול אינו חוסה תחת הגנת חופש הביטוי. תוכן פוליטי, גם אם נאמר בצורה חמורה, יזכה להגנה בהתאם להלכה הפסוקה.

35. קביעה זו חיונית כדי למנוע אי בהירות, אכיפה לא אחידה, והקצנת השיח המקצועי במרחב הדיגיטלי, בו עוצמת התפוצה ונצחיות הפרסום עלולים לגרום לפגיעה קשה בכבוד המקצוע.

סיכום

36. עצם העובדה שחברי בית הדין קמא הנכבד לא נחלקו באשר לחומרת התבטאויותיו של המשיב מלמדת כי אין מדובר בביטוי המצוי ב'אזור דמדומים' של השיח החוסה תחת הגנת חופש הביטוי או בביטוי 'גבולי'. מדובר בהתבטאות שחצתה קו ברור, לא בשל עצם הבעת עמדה, אלא בשל הסגנון והאופן שבהם נאמרה, ואשר היה ראוי שלא תאמר בכלל.

37. בית הדין הנכבד קמא התמקד בתוכן הפוליטי של הדברים, אך בכך החמיץ את ההבחנה המכרעת בין תוכן לסגנון. אין מחלוקת כי לעורך דין עומדת הזכות להתבטא פוליטית, גם בתקופות של מחלוקת ציבורית חריפה, וכי עמדה פוליטית כשלעצמה, בעד או נגד הרפורמה המשפטית, חוסה, ככלל, תחת הגנת חופש הביטוי.

38. הקושי בענייננו נעוץ בסגנון הביטוי: לשון זולה, משתלחת ומבזה, שאינה תורמת לשיח הציבורי אלא מחלישה אותו, וממילא פוגעת בערכים שעליהם נשען המקצוע. כאשר עורך דין בוחר להתבטא בסגנון כזה, הוא אינו מתבטא רק כאדם פרטי, במיוחד כאשר ליד שמו מתנוסס התואר 'עו"ד'; הוא נושא עמו את מעמדו המקצועי ואת חובת הזהירות הנלווית למקצוע. סגנון משתלח פוגע בכבוד המקצוע ובסטנדרט ההתנהגות המצופה מעורכי דין, ומכאן גם פוגע בקרנם בעיני הציבור ובאמון הציבור במקצוע כולו.

39. גם כאשר התוכן מצוי בליבת השיח הפוליטי, הסגנון עשוי לתרוג מן המותר לעורך דין, במיוחד כאשר הוא מופץ בפומבי וברשתות חברתיות, באופן שמעצים את הפגיעה ומקבע אותה. הקו הנדרש הוא ברור: הבעת עמדה פוליטית היא מותרת, אך לא בסגנון מבזה ומשפיל הפוגע בכבוד המקצוע.

40. ההתבטאות "מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך", אינה מהווה רק חריגה בוטה מכללי ההתנהגות והנימוס הראויים לעורך דין, אלא מדובר בשימוש בלשון ביבים של ממש, שפה שהיא בוטה ופוגענית אפילו בקנה מידה של שפת רחוב ירודה. כפי שהיטיב לתאר זאת חבר ההרכב בדעת המיעוט בבית הדין הארצי עו"ד יחזקאל ריחני, מדובר בסגנון שמגעיל את הנפש, ביטוי שאין לו כל קשר להבעת דעה, אשר אינו יכול חסות תחת הגנה של "חופש הדיבור". אל לה למערכת המשפט לנרמל או להעניק חסינות לסגנון פה ירוד, דוחה, ופוגעני, קל וחומר כאשר הוא נאמר על ידי אדם הבוחר להציג עצמו כעורך דין במרחב הציבורי.

41. לאור האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את הערעור, ולהרשיע את הנקבל בעבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה.

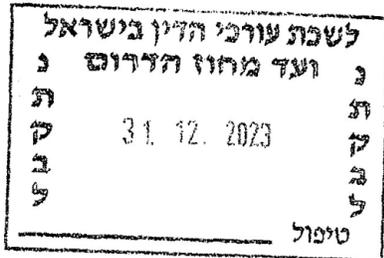
בני זיתונה, עו"ד
ט"ל. 28493
הנכבד משה סולד
מקו טוטי פארד 408
בני זיתונה, עו"ד

18/23 תוס' בד"מ

בית דין משמעתי מחוזי
של לשכת עו"ד מחוז דרום

ועדת האתיקה – לשכת עורכי הדין מחוז דרום
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה
רחוב הנרייטה סולד 8א' משרד 403 בבאר שבע
טל': 08-6235177 פקס: 08-6235187

הקובלת:

- נ ג ד -

עו"ד נתן ברבי ת"ז 24938565
רישיון מס' 31706
מרחוב יסקי 4 באר שבע
טל/פקס: 08-6655353; נייד: 053-3730730

הנקבל:

כתב קובלנה

א. עובדות

1. הנקבל הינו עורך דין רשום בלשכת עורכי הדין בישראל וכך היה בזמן הרלבנטי לקובלנה.
2. ביום 29/1/2023 פרסם ח"כ לשעבר אורן חזן במרשתת, באפליקציית אקס (טוויטר), תמונה של החפנה נגד הרפורמה המשפטית ורשם "אסופה של מנותקים, שונאי ישראל שעושים הכל כדי להרוס את המדינה מבפנים. בחיי שהייתי מעלה גם אותם על אותו האוטובוס שיזרוק מכאן את תומכי הטרור ומשפחות המחבלים".
3. בתגובה הגיב העיתונאי מר חיים לוינסון "רק בישראל אדם כמוך יכול להיות בכנסת, תגייד תודה שלא נולדת בבולגריה שם במקסימום היית סוחר סמים".
4. בתגובה לתגובה של מר חיים לוינסון, הגיב הנקבל, אשר מציג עצמו באפליקציית אקס כעורך דין (adv) "לוינסון, מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך".
5. הנקבל בתגובתו הסטטוטורית לוועדת האתיקה של מחוז דרום הבחיר כי הוא אינו מתנצל על הדבריו, וסיים את התגובה במשפט "עשו מה שאתם חושבים לנכון, כתבתי את שהרגשתי בדיוק".
6. במעשים אלו חתבטא הנקבל באופן שאינו הולם עורך דין ופגע בכבוד המקצוע.

ב. הוראות החיקוק

1. התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין – עבירה על פי סעיף(3) לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.
2. פגיעה בכבוד המקצוע – עבירה לפי סעיף 53 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.

ג. עדי הקובלת

1. חיים לוינסון ת.ז 039432547 – הדגל 3 תל אביב.
2. תגובה סטטוטורית.

~~בני זיתונה, עו"ד
מ.ר. 28693
התמנות סגור א"א ב"ש
תקנו סליון חובות~~
בני זיתונה, עו"ד
ב"כ הקובלת

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

**בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום**

בד"מ 18/23

בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלם - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד

ועדת האתיקה לשכת עורכי הדין מחוז דרום **הקובלת:**
ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

נגד

עו"ד נתן ברבי, ת.ז. 24938565, רישיון מס' 31706 **הנקבל:**

הכרעת דין

החלטנו לזכות את הנקבל מחמת הספק, וזאת מהטעמים המפורטים כדלהלן.

עו"ד יבגני פרחיה, חב"ד

1. לודעתי תישמע, הייתי ממליץ לחברי להרכיב לזכות את הנקבל הן בשל מדיניות משפטית והן מחמת הספק, והכל במצטבר.
2. בטרם דבר נצלול לנבכי ההליכים בתיק ונטעים, כי שני הצדדים וויתרו על הליך הוכחות. פועל יוצא מן האמור הוא, כי בית הדין איננו יכול לקבל טענה שבעובדה שלא הוכחו באמצעות ההליך המקובל.
3. לטענת הקובלת, כפי שהדבר מוצא ביטוי בכתב הקובלנה, נכתבו הדברים כדלהלן ברשת החברתית X:

ביום 29/1/2023 פרסם ח"כ-לשעבר אודן חזן במרשתת, באפליקציית X (טוויטר), תמונה של הפגנה נגד הרפורמה המשפטית ורשם:
"אסופה של מנותקים, שונאי ישראל שעושים הכול כדי להרוס את המדינה מבפנים. בחיי שהייתי מעלה גם אותם על אותו האוטובוס שיורק מכאן את תומכי הסדר ומשפחות המחבלים."

3. בתגובה הגיב העיתונאי מר חיים לינסון:

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

**בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום**

בד"מ 18/23

בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלס - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד

"רק בישראל אדם כמוך יכול להיות בכנסת, תגיך תודה שלא נולדת בבולגריה שם במקסימום היית סוחר סמים."

4. בתגובה לתגובה של מר חיים לינסון, הגיב הנקבל, אשר מציג עצמו באפליקציית X כעורך-דין (adv):
"לינסון, מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך."

5. הנקבל, בתגובתו הסטטוטורית לוועדת האתיקה של מחוז דרום, הבהיר כי הוא אינו מתנצל על דבריו, וסיים את תגובתו במשפט:
"יעשו מה שאתם חושבים לנכון, כתבתי את שהרגשתי בדיוק."

4. בתגובה שהוגשה ביום 15/07/2024 הקובל לא הכחיש את עצם כתיבת הדברים, אולם הטעים כי צמד המלים "adv" אינו בהכרח משול לשם תואר עורך דין (advocate), תוך ציון מלים אחרות אשר יכולות להתפרש מקיצור זה, כגון adventure (ניכר כי נפלה שגיאת כתיב וכוונתו הייתה ל-Adventure).

5. כבר עתה נטעים, כי החליך המשמעתי שונה מהאסכולות המשפטיות האחרות, באופן בו מחד, מדובר בהליך שהוא "קרוב" להליך הפלילי ומאידך, הוא זן בנושאים שמקורם במישור האזרחי שבו אין צורך להוכיח יסוד נפשי ברמת ההוכחה הפלילית הנדרשת. בשונה מהליכים אלה, הדין המשמעתי בוחן עניינים של הגינות, תום לב ונאותות ביחס להתנהגות עורך הדין בהיבט המקצועי – עניינים אשר פעמים רבות קיימת עמימות ביחס אליהם ובסופו של יום הדברים מובאים לפתחו של בית הדין אשר עליו מוטלת המלאכה ביחס לסבירות מעשיו של הנקבל.

6. כד למשל, משפטי מחאה עלולים להתפרש כהתנהלות מבזה מחד וביטוי לגיטימי מאידך; איור של קריקטורה יכולה בעיני אחד להשפיל את מושא האיוור בעוד שבעיני האחר מדובר בסאטירה לגיטימית. האם למשל מותר לאייר קריקטורה של דמות שוטר כדמות שלילית לצורך פרסום והאם מותר לעורך הדין לייצר סרטונים הומוריסטיים אשר לועגים לבתי המשפט או למשטרה בטקטוק?

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום

בד"מ 18/23

בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלס - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד

- פעמים רבות בית הדין המשמעתי נדרש לענות על שאלות אלה ואחרות במסגרת הכרעות הדין, כאשר תשובה ברורה וודאית איננה קיימת.
7. ניתן להיזכר בתיאוריו של כבי הנשיא (כתוארו אז) אי ברק אשר בזמנו ציין, כי אין לצפות להתנהלות של אדם לאדם מלאך, אולם גם אין לצפות התנהלות של אדם לאדם זאב, אך בהחלט ניתן לצפות כי תהיה זו התנהלות של אדם לאדם – אדם.
8. עוד כידוע, סבירות המעשה בסופו של יום נבחנת על ידי המותב היושב בדיון. בבואו לבחון מה היה עושה "האדם הסביר", קובע היושב בדיון את "סבירות" מעשיו של אותו אדם ונוטל הוא את הזכות לקבוע את סבירותו או אי סבירותו של המעשה.
9. המסקנה שאליה הגעתי נובעת במצטבר מן הטעמים הבאים:
- א. הביטויים המיוחסים לנקבל כשלעצמם אינם ביטויים מהקשים ואינם נופלים משפת רחוב יום-יומית. לא מדובר בקללות בוטות ברמה הנמוכה ביותר. כך למשל לא נטען ולא עולה מהראיות שהרשת החברתית X הסירה את תגובתו של הנקבל, הגם שמדיניות השימוש בפלטפורמות הרשתות החברתיות דורשת שימוש בלשון שאינה משתלחת מדי;
- ב. בענייננו ניכר, כי כל המשתתפים ניהלו וויכוח סוער על רקע פוליטי כאשר כל הצדדים כולם משתתפים בשיח והרעיפו "שבחים" האחד על רעהו – דבר אשר יש בו להקחות את יסוד העבירה המיוחסת לנקבל. עמדתי היא כי אין לקבל מצב בו שני צדדים ניצים לוויכוח פוליטי מגדפים האחד את השני, אולם רק אחד מהם מוצא עצמו על ספסל הנאשמים אך בשל היותו עורך דין, בעוד השני, שנראה כי הוא זה יוזם השיח, יוצא בלא כלום מאחר ואיננו חבר בלשכת עורכי הדין.
- ג. מדובר בשיח על רקע פוליטי, אשר מטיבו וטבעו גולש להתנצחויות בין הצדדים הניצים לצדדי המתרס הפוליטי;
- ד. השיח נעשה במסגרת חייו הפרטיים של הנקבל. לא נטען שמדובר בעמוד עסקי או בסממנים אחרים שיכולים לזהות את הנקבל כעורך דין. הפסיקה בדיון המשמעתי קבעה וחזרה וקבעה, כי ככל שאנו מתרחקים מה"גרעין הקשה" של מקצוע עריכת הדין והפעולות הכרוכות בו ובוחנים

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום

בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלס - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד

בד"מ 18/23

את אופן ההתבטאות של עורך הדין במישורים אחרים של חיו, כך המשקל היחסי של חופש הביטוי הולך ועולה.

ה. אמנם – והדבר פועל לחובתו של הנקבל – הוא לא נתן הסבר פוזיטיבי למה הוא התכוון בשימוש באותן האותיות "adv" לבד מטענה כי מדובר בביטוי שלא דווקא מתייחס להיותו עורך דין, אלא שגם הקובלת טענה שהשימוש באותו צמד אותיות רק מחזק את הרושם שמדובר בעורך דין, מבלי שהקובלת ניסתה להוכיח ולפרט למשל, האם היותו של הנקבל עורך דין נלמדת מהפרופיל שלו והאם קיימים סממנים נוספים המצביעים באופן כזה או אחר שמדובר בעורך דין. דהיינו, השימוש באותן האותיות הוא חיזוק, מבלי להצביע על ראייה פוזיטיבית נוספת כלשהי. בסעיף 10א' לסיכומיה, הקובלת טענה כי גם אם הנקבל לא ציין במפורש את תוארו, הרי שהשימוש במונח מטיל עליו אחריות מוגברת. לטעמי אין לקבל טענה זו מבלי להוכיח למצער בראיות נוספות את עניין זיהויו של הנקבל כעורך דין.

ו. בסעיף 3 לתגובתו של הנקבל, הוא טוען כי לבד מאותן האותיות אין שום דבר ברשת החברתית שיכול לזהותו כעורך דין. בהיעדר הצגת ראיות כלשהן, הרי שאין אלא לקבל את גרסתו זו ולפיה אין כל סממן אחר שיכול להצביע על כך שמדובר בעורך דין. לטעמי, חסר ראייתי זה פועל לחובת הקובלת.

ז. ממארג הראיות שהוצג ניבט היטב, כי הקובלנה הוגשה בפרט ובעיקר על רקע שימוש של הנקבל באותן האותיות אשר עלולות לזהותו כעורך דין. התנהלותו של האדם בראי הנורמות החברתיות והפתיות ברשתות החברתיות, לטעמי הסיטה את המטוטלת של הנורמה החברתית המקובלת, באופן בו גם שפה שאיננה נעימה, אולם איננה חריגה, איננה נכנסת לגדרה של נורמה חברתית פסולה בראי האתיקה המקצועית.

ח. בשולי הדברים בראי המדיניות המשפטית אעיר, כי לטעמי האישית, אין זה ראוי בשנת 2025 להיזקק לטענות של פגיעה בכבוד המקצוע מקום בו רשת האינטרנט מלאה בהתבטאויות כגון דא אף מטעם אנשי הציבור עצמם, אשר רובם הגדול הם גם חברי לשכת עורכי הדין. קשה להלום שהסטנדרטים שהותו עוד בשנים בהם רשת האינטרנט טרם ראתה אור, יושמו באותה הדרך בדיוק במקום בו ידיו של הציבור "חם על המקלדת".

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

**בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום**

**בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלם - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד**

בד"מ 18/23

ט. כפי שנאמר במחוזותינו "בית המשפט בתוך עמו יושב". משכך לטעמי, מערכת המשפט צריכה להתאים את עצמה למציאות העכשווית, בגדרה הציבור מבטא את עצמו באמצעות "פוסטים", "ציוצים", "לייקים" וכיוב' – כלים שלא היו קיימים כלל במועד הרלוונטי להתווית הפסיקה המקורית והחוק. הגם שעל עורך הדין לשמור על כבוד המקצוע גם בחייו הפרטיים, הרי שלא ניתן לצפות שעורך הדין ישנה את התנהגותו בצורה קיצונית מההתנהגות שהפכה כבר למקובלת – לטוב ולרע.

10. המסקנה המתקבלת היא אפוא, כי מקום בו הקובלת לא הוכיחה – בשים לב להכחשת הנקבל – את השימוש באותיות "adv"; מקום בו לא הוצג סממן נוסף כלשהו לזיהויו של הנקבל כעורך דין; מקום בו הביטויים אינם חריגים בנוף הביטויים בהם עושים שימוש ואף לא נטען כי הרשת החברתית הסירה תגובה זו; בשים לב כי השיח הוא שיח פוליטי שמטיבו וטבעו הוא שיח מתלהם; ובשל העובדה כי הצדדים כולם ניהלו שיח פוליטי "לוהט", סבורני כי הקובלת לא הרימה את הרף הנדרש לצורך הרשעת הנקבל.

11. לפיכך, אציע לחבריי לזכות את הנקבל מחמת הספק.

עו"ד יגאל יופה, אב"ד – סגן יו"ר בית הדין

12. אני מסכים עם התוצאה אליה הגיע חברי, חבר בית הדין, עו"ד יבגני פרחיה, אולם לטעמי הדרך לאותה התוצאה שונה במקצת, ולפיכך, מצאתי לנכון להטעים ביחס למספר סוגיות.

13. לטעמי, דיון בסוגיית עניין זהותו של הנקבל כעורך דין בעמוד האקס (לשעבר טוויטר) אינה רלוונטית, הכל כמפורט מיד ובסמוך. רוצה לומר, מעיון בראיות שבפני בית הדין, הנקבל אומנם הציע חלופות אפשריות לפרשנות הצירוף ADV אך בשום שלב במסגרת ההליך לא כפר במיוחס לו לעניין עצם העלאת הדברים עלי כתב ברשת החברתית, והדיון תכליתו להכריע אודות המחלוקת שבין הצדדים, פועל יוצא, של המתח שבין חופש הביטוי הפוליטי לבין תכולת הדין המשמעתי על התבטאויותיו של הנקבל.

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום

בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלם - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד

בד"מ 18/23

14. והרבה מעבר לנדרש, פרשנות מרחיקת לכת בדמות הצעות לפרשנות צירוף האותיות Adv אינה מסייעת לנקבל, שכן, עסקינן לכל הפחות בשכל ישר לצד נסיבות אובייקטיביות באשר לאופן בו המתלונן הביין את זהות הנקבל ופעל להגשת התלונה נשוא הדיון.
15. נזכיר, כי רמת ההוכחה בעניינו גבוהה מזו הנדרשת במשפט האזרחי אך פחותה מזו הנדרשת לצורך הרשעה במשפט הפלילי. המדובר ברמת הסתברות גבוהה כזו הנושקת לרמת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי. לעניין זה ראו למשל בד"מ 53/2024 עו"ד ענאן נ' ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין – מחוז חיפה (פורסם בנבו, 12.03.2025), והאסמכתאות, דשם. סבורני אפוא, כי כשעסקינן בהוכחת אישום המיוחס בהליך משמעתי לעורך דין מן הראוי, כי אשמתו במיחוס לו, תוכח באופן כזה שאינו מותיר ספק לחפות, וכלשונה של כבוד השופטת דורנר "ספק סביר ייווצר כאשר ההסתברות לחפות, העולה מן הראיות, היא ממשית ואינה בגדר אפשרות רחוקה תיאורטית". (ע"פ 6359/99 מדינת ישראל נ' נחום קורמן (ניתן ביום 12.11.2020).
16. עד כאן, זהותו של הנקבל הוכחה בהינתן המפורט דלעיל.
17. והעיקר, באשר לחופש הביטוי נפנה להלכה שנקבעה בעל"ע (ירושלים) 1734/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בת"א-יפו נ' יורם שפטל (נבו 01.01.2002), שם נקבעו הדברים כהאי לישנא:

"לדעתי האיזון בין שני ערכים אלו - חופש הביטוי מחד, והשמירה על כבוד מקצוע עריכת הדין וטוהרו מאידך - נגזר ממידת הקרבה או הריחוק של הדברים שבוטאו למקצוע עריכת הדין. כשאנו נמצאים בצרעין הקשה של העיסוק במקצוע עריכת הדין - כגון הופעות בתי המשפט - על עורך הדין לנהוג באיפוק ובנימוס ואין הוא יכול לקרוא דרור לשונו. ככל שאנו מתרחקים מהצרעין הקשה של מקצוע עריכת הדין והפעולות הכרוכות בו ובוחנים את אופן ההתבטאות של עורך הדין במישורים אחרים של חיינו, כך המשקל היחסי של חופש הביטוי הולך ועולה. (פסקה 27-28 לחוות דעתה של השופטת נאור).

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום

בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלס - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד

בד"מ 18/23

18. עם זאת, נקבע גם כי מעשה שנעשה על ידי עורך דין שלא בהקשר למקצוע יכול כעיקרון להוות עבירת משמעת של התנהגות בלתי הולמת. ואולם, יש לבחון עם זאת, על פי נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, אם אכן בעבירת משמעת עסקינן.
19. חופש הביטוי משתרע על דעות שונות באם אלו מקובלות יותר או מקובלות פחות וודאי שחופש הביטוי כולל דעות חריגות, ולפיכך, המבחן שנקבע לאיזון בין חופש הביטוי לבין השמירה על מקצוע עריכת הדין וטוהרו, הוא מבחן הגרעין הקשה כמפורט דלעיל.
20. בענייננו, נדמה כי אין חולק כי התבטאויותיו של הנקבל היו שלא במסגרת עיסוקו בעריכת דין, אלא שהנקבל היה חלק מוויכוח בנושאים פוליטיים שעל סדר היום, ומשכך, נקודת המוצא היא להכרעה בתיק כי התנהלותו של הנקבל אינה מצויה בגרעין הקשה של מקצוע עריכת הדין.
21. סבורני, כי ביטויים בהם עשה שימוש הנקבל, כתובם וכלשונם לא היו נחוצים לשם הבעת דעה וניתן היה להביע עמדה ביקורתית בדרך מאופקת ומרוסנת יותר מבלי שלנקבל היה הכרח להעניק "דרור יתר" ללשונו ולתרום תרומה ממשית לזילות השיח. יחד עם זאת, באיזון הנתונים הצריכים לעניין, ולנוכח המתח שבין חופש הביטוי בגבולות השיח כבעניינינו ובהינתן המרחק המשמעותי מהגרעין הקשה של מקצוע עריכת הדין, הרי שהמשקל היחסי של חופש הביטוי כשמדובר בהתבטאות במישור הפוליטי, ולמרות מאפייניה של ההתבטאות כמפורט דלעיל, מתעצם לנוכח הריחוק מן החקשר המקצועי, וידו על העליונה.
22. לא התעלמתי מכך שהוויכוח הפוליטי בענייננו נסב סביב סוגייה משפטית, ואולם, לא מצאתי לנכון לבצע אבחנה בין סוגי ויכוחים פוליטיים כך שסוג מסוים של ויכוח שבמקורו פוליטי ולא מקצועי יקרב את הנקבל לליבת תחום העיסוק המקצועי, זאת, לנוכח עוצמת חופש הביטוי והצורך בהגנה על ערך זה עד לאותם גבולות המאפשרים לפרט להביע את עמדותיו הגם אם אלו נעשו בדרך ובאופן שתרמו לתחושת אי נחת.
23. ובטרם חתימה; מדיניות השימוש של הפלטפורמה הרלוונטית אותה הזכיר חברי המלומד עו"ד פרחיה, לטעמי אין בה כדי ללמד אודות הציפיה באשר להתנהלות עורך דין ברשתות החברתיות. כך גם, זהות הצדדים לשרשור ההתכתבות אין בה לשחרר את עורך הדין מהתנהלות המצופה ממנו בכל הנוגע לריסון ואיפוק עצמי ומשימוש בביטויים התורמים לזילות השיח ושאינם לצורך. נקודת המוצא

לשכת עורכי הדין בישראל
ISRAEL BAR ASSOCIATION
نقابة المحامين في إسرائيل

**בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין מחוז דרום**

בד"מ 18/23

בפני: עו"ד יגאל יופה - אב"ד
עו"ד רחל פרץ-גלם - חב"ד
עו"ד יבגני פרחיה - חב"ד

היא, כי עורך דין בעל כישורים רלוונטיים לנסח את עמדתו, הגם אם היא ביקורתית באופן מושכל שמחד יעביר את המסר בצורה חדה ועניינית ומאידך יעשה כל שביכולתו לנתב את דרכו בן מגוון הדעות תוך שימוש בלשון מנומסת, מרוסנת ומאופקת מבלי להעליב או להשפיל ובכך לפגוע בליבת אותם הערכים שבבסיס מקצוע עריכת הדין גם אם אלו אינם בהכרח יובילו להרשעה משמעתית כבעניינינו, זאת על רקע עוצמת חופש הביטוי המובנית בשיטתנו המשפטית לצד הריחוק מהעשייה המקצועית כשמדובר בדיון בסוגייה פוליטית שמטבע הדברים יוצרת מתח בשל חילוקי דעות בין הצדדים לאותו השיח.

24. לאור האמור, אני מצטרף לדעתו של חברי, עו"ד יבגני פרחיה, לעניין זיכוי הנקבל מן המיוחס לו.

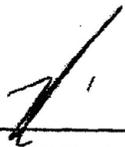
עו"ד רחל פרץ גלם – חב"ד

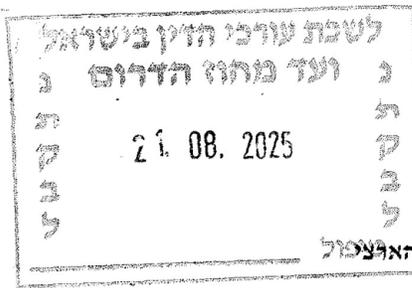
25. אני מסכימה עם עמדתם של חבריי ומצטרפת לעמדה ולפיה יש לזכות את הנקבל כמפורט.

סוף דבר

26. סוף דבר, הוחלט לזכות את הנקבל כמפורט וכמוסכם.

ניתנה והודעה היום, תשפ"ה-אב-ב', 27 ביולי 2025, בהיעדר הצדדים.

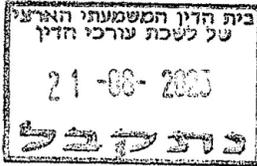
		
עו"ד יבגני פרחיה	עו"ד יגאל יופה	עו"ד רחל פרץ גלם
חבר בית הדין המשמעתי	אב בית הדין המשמעתי	חברת בית הדין המשמעתי
מחוז דרום	מחוז דרום	מחוז דרום

33/25

תיק

בית הדין המשמעתי הארצי

המעוררת: ועדת האתיקה - לשכת עו"ד מחוז דרום

עו"ד ב"כ עו"ד בני זיתונה
רחוב הנרייטה סולד 8א' משרד 403 בבאר שבע
טל': 08-6235177 פקס: 08-6235187

- נ ג ד -

המשיב: עו"ד נתן ברבי ת.ז. 24938565
רישיון מס' 31706
מרחוב יסקי 4 באר שבע

הודעת ערעור

יש התבטאויות ויש סגנון, שהם לעולם פסולים ואינם יכולים להלום התנהגות של עורך דין במצב כלשהו (על"ע 5/85 שמש נ' הועדה מחוזי בת"א)

פתח דבר

1. כנגד המשיב, עורך הדין נתן ברבי, הוגשה קובלנה בבית הדין המשמעתי המחוזי במחוז דרום, בד"מ 18/23, המייחסת לו כי ביום 29/1/2023, במסגרת התבטאויות ברשת החברתית "אקס", פרסם התבטאויות בוטות, חריפות, ופוגעניות כלפי העיתונאי חיים לוינסון. בין היתר, נכתבו התבטאויות כמו "לוינסון, מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך". הדברים נאמרו בהקשר של דיון ציבורי בנושא הרפורמה המשפטית, תוך שהמשיב פעל ברשת החברתית תחת שם משתמש שכלל את הקיצור ADV אשר בדרך כלל משמש לציון אדם הנושא בתואר עורך דין.
2. ביום 27/07/2025 בית הדין המשמעתי המחוזי במחוז דרום זיכה את המשיב מחמת הספק.
3. הזיכוי נסמך בעיקרו על הטענה כי התבטאויותיו של הנקבל נעשו בזירה הפרטית ובמסגרת שיח פוליטי וחוסים תחת כנפיו של חופש הביטוי.
4. הכרעת הדין שגויה והיא מתעלמת מנורמות יסוד החלות על עורכי הדין, גם בפעילותם כעורכי דין וגם בפעילותם הפרטית. על כן על בית הדין המשמעתי הארצי הנכבד מתבקש לבטל את זיכויו של המשיב, ולהרשיע את הנקבל בעבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה.

נורמות יסוד החלות על עורכי דין במרחב הפרטי ובשיח פוליטי

5. בהכרעת הדין לא נתן משקל בית הדין קמא לחובתו הבסיסית של עורך דין לשמור על כללי האתיקה בכל עת, ובכל מעגלי חייו, לרבות במרחב הפרטי והפוליטי. עורך דין אינו פטור בחייו האישיים מכללי האתיקה, גם ברשתות חברתיות וגם בעת שהוא מביע עמדה פוליטית בכובעו כאדם פרטי.
6. הדרישה לשמור על כבוד המקצוע ולהתנהג באופן הולם היא חובה רחבה והיא חלה גם על התנהגות עורכי הדין מחוץ לכתליו של ביהמ"ש ובמנותק משאלת ייצוג הלקוח. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בעל"ע (ירושלים) 1734/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בת"א-יפו נ' יורם שפטל (נבו 1.1.2002) "התכלית של חוק לשכת עורכי הדין בכלל

- והתכלית של עבירות המשמעת בפרט מביאה למסקנה כי עבירת המשמעת של התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין לפי סעיף 61(3) משתרעת גם על פעילות של עורך דין ללא קשר לעיסוק במקצוע עריכת הדין.
7. הדברים נכונים במיוחד כאשר ההתבטאויות חורגות מגבולות הדיון הלגיטימי והן אינן ראויות או משפילות כבמקרה דנן, ואין בהן להוסיף דבר לשיח, או לסוגיה הפוליטית, מלבד ניבולי פה מיותרים.
8. שגה בית הדין קמא עת לא נתן את המשקל הראוי לעקרון יסוד זה. מנימוקי הכרעת הדין משתמע כי השתתפותו של הנקבל בויכוח פוליטי פוטר אתו מחובותיו כעורך דין. גישה זו מנוגדת לתכלית כללי האתיקה והמשמעת של לשכת עורכי הדין, שנועדו כאמור לשמר את כבוד המקצוע בכל עת, גם מחוץ לזירה המקצועית הצרה.
9. הדרישה להימנע מהתבטאויות בוטות אינה נועדה 'להשתיק' את הנקבל כאדם פרטי או למנוע ממנו להשמיע את דעותיו. עורכי הדין חופשיים להביע דעה, אך עליהם לעשות זאת בצורה ההולמת את כבוד המקצוע, גם בכובעם הפרטי: "על זכותם של עורכי הדין להביע דעה פוליטית אין, כמובן, חולק. השאלה אם בעבירת משמעת עסקינן, אינה נוגעת לדעה עצמה אלא לאופן הבעתה" [על"ע (ירושלים) 1734/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בת"א-יפו נ' יורם שפטל (נבו 1.1.2002) בעמ' 7, פס' 24].
10. בית הדין בהכרעתו התייחס לדברי הנקבל כהתבטאויות ש'אינן חריגות' בשיח הציבורי ברשתות החברתיות, ושאין 'נופלות משפת רחוב יום-יומית' (עמ' 3 בפס' 9 ועמ' 5 בפס' 9 לפסק הדין). מערכת המשפט צריכה להתאים עצמה למציאות העכשווית, אך יחד עם זאת, שגה בית הדין עת קבע כי ההתבטאות: 'מקיאים עלייך ולאחר מכן מחרבנים עלייך' היא התבטאות המהווה נורמה רווחת, שכן התבטאות כזו אינה מקובלת, גם אם לא הוסרה עפ"י מדיניות השימוש של הפלטפורמה החברתית.
11. יתרה מכך, אף אם זו הייתה נורמה מקובלת, אין בכך כדי להכשיר התנהלות הסותרת ערכי יסוד בסיסים, ובראשם העקרון לפיו אדם לאדם-אדם. קל וחומר כאשר מדובר בעורך דין, עליו חל רף התנהגות מיוחד הנובע מאמון הציבור ושמירה על כבוד המקצוע.
12. הכרעת הדין יוצרת תקדים מסוכן לפיו עורך דין בשיח פוליטי יכול להתבטא ככל העולה על רוחו, בלי לשאת בכל אחריות משמעתית, כיוון שדיבר ביכובעו הפרטי. הכרעה זו מנוגדת לפסיקה בנושא, אשר דורשת לבחון כל מקרה לאור מידת קרבתו ליגרעין הקשה של המקצוע, כאשר בענייננו אמנם אין מדובר בהופעה בבית המשפט, אך הנקבל מזהה עצמו ברשת החברתית כעורך דין, ומשתמש בכינוי 'ADV' ליד שמו. [על"ע (ירושלים) 1734/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בת"א-יפו נ' יורם שפטל (נבו 1.1.2002) בעמ' 7, פס' 27].

שימוש בכינוי 'ADV' וזיהוי הנקבל כעורך דין בעיני הציבור

13. בשום שלב בחליך הנקבל לא כפר במיוחד לו לעניין עצם העלאת הדברים ברשת החברתית, כאשר ליד שמו מצורף הכינוי 'ADV'.
14. שגה בית הדין הנכבד עת נתן משקל בהחלטתו לחלופות השונות שהוצעו לפרשנות הכינוי 'ADV', ולכך שלא הובאה ראיה פוזיטיבית לעניין זיהויו של הנקבל כעורך דין. לפי השכל

הישר, כשם שבעברית הקיצור לעורך הוא עו"ד, כך באנגלית הקיצור של 'Advocate' (עורך דין) הוא 'ADV'.

15. בנוסף, מבחינת הנסיבות האובייקטיביות, במקרה דנן התלונה הוגשה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, כך שאין ספק שהנקבל זוהה בפועל כחלק מציבור עורכי הדין ולכן עליו לעמוד בדרישות האתיות הנלוות לכך. קשה להלוס מצב שבו אדם מנופף בתוארו בגאווה בפורומים ציבוריים, אך בשעת בירור הדין מתנער מאותו התואר.
16. יתרה מכך, גם אם הכינוי 'ADV' כלל לא היה מופיע ליד שמו של הנקבל, עבירת המשמעת של התנהגות שאינה חולמת את מקצוע עריכת הדין לפי סעיף 61(3) משתרעת גם על פעילות של עורך דין ללא קשר לעיסוק במקצוע עריכת הדין. זהות הצדדים אינה משחררת את עורך הדין מהציפייה כי ינהג בריסון ואיפוק עצמי וימנע משימוש בביטויים התורמים לזילות השיח.
17. עוד יש לציין לעניין זה כי המשיב עצמו טוען כי יש מספר רב של פרשנויות לצרוף האותיות ADV, אך הוא נמנע מלהסביר איזו מהם היא המשמעות שהוא רצה לבחור לעצמו כאשר הוסיף כינוי זה לפני שמו ברשת החברתית.

חופש הביטוי

18. אין חולק כי חופש הביטוי הוא זכות יסוד חשובה, גם בקרב ציבור עורכי הדין, וודאי בכל הנוגע לשיח פוליטי. ואולם חופש הביטוי אינו מוחלט. הוא מוגבל ונתון לאיזון אל מול אינטרסים חיוניים אחרים כגון שמירה על כבוד המקצוע, ואמון הציבור במוסד עריכת הדין. על עורך דין לעשות כל שביכולתו כדי להשתמש בלשון מרוסנת כדי לא לפגוע בערכים אלו.
19. שגה בית הדין הנכבד עת קבע כי דברי הנקבל נהנים מהגנת חופש הביטוי בשל היותם חלק משיח פוליטי. בית הדין בהחלטתו לא יישם כהלכה את דוקטרינת האיזון, ולא נתן משקל מספק לכך שמדובר בדברים פוגעניים ובוטים במיוחד, החורגים מהבעת ביקורת לגיטימית או הבעת דעה עניינית. הסתפקות בית הדין בקביעה שמדובר בזירה פוליטית בה מותר לצפות לעמדות קיצוניות ומתן הגנה להתבטאות שאינה לגיטימית מהווה איזון שגוי, גם אם אין מדובר בהופעה בבית משפט המצויה ב'גרעין הקשה'.
20. חופש הביטוי לא נועד לשמש מקלט להתבטאויות מסוג זה, ואין לפרשו כפטר מכללי נימוס בסיסיים ומן החובה להתבטא בדרך ארץ. ההתייחסות בהכרעת הדין אל דברי הנקבל כאילו היו ביקורת פוליטית מתעלמת מסגנונם המתריס.
21. לאור האמור, הרף שסומן על ידי בית הדין הוא נמוך ומאותת כי עורך דין רשאי בשם חופש הביטוי לקרוא דרור ללשונו, כל עוד הוא מנהל שיח פוליטי ואינו נמצא בתוך אולם בית המשפט. מדובר במסקנה מוטעית שכן עורך דין חופשי להביע דעה, אך חייב לעשות זאת בדרך שהולמת את כבוד המקצוע ומשלא פעל כך- חשוף לסנקציה משמעתית.
22. בנוסף, שגה בית הדין הנכבד עת התמקד באופן צר בפרשנות המשפטית של גבולות חופש הביטוי ונתן משקל חסר לעובדה שהנקבל כלל לא הביע חרטה או הבנה של חומרת מעשיו.

סיכום

23. בית הדין לא שקל כראוי את השפעת הפרסום הפומבי של הדברים על כבוד המקצוע. כאשר עורך דין מתבטא בסגנון משתלח לרבות שימוש בביטויים גסים הוא אינו פוגע רק בנמענים הישירים של דבריו אלא בציבור עורכי הדין כולו.
24. התבטאויותיהם של עורכי הדין מכתיבים את מידת האמון שרוחש הציבור למקצוע והשאלה המרכזית שיש לבחון היא כיצד משפיעה העובדה שעורך הדין מרשה לעצמו להתבטא בצורה מבזה על כבוד המקצוע בעיני הציבור.
25. תוכן הדברים שנאמרו וסגנונם הגס, ביחד עם העובדה שהנקבל לא מבין את חומרת מעשיו ואינו לוקח אחריות, ואף ציין בתגובתו הסטטוטורית לועדה כי הוא אינו מתנצל על הדברים וסיים את התגובה במשפט "עשו מה שאתם חושבים לנכון, כתבתי את מה שהרגשתי בדיוק", מקימים את הרף הראייתי הנדרש לצורך הרשעת הנקבל.
26. בנסיבות אלו, בית הדין הנכבד מתבקש לקבל את הערעור, ולהרשיע את הנקבל בעבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה.

בני זיתונה, עו"ד
ס"א. 2869
חתימת סוכד 8 אי ביש
רסקו סיוני משרד 403
ב"כ המערערת

בית הדין המשמעתי המחוזי
לשכת עורכי הדין
מחוז דרום

11-02-2026

נתקבל

בבית הדין המשמעתי הארצי

של לשכת עורכי הדין

בפני: עו"ד יהושע ננר - אב"ד

עו"ד ריחני יחזקאל - חב"ד

עו"ד עמוס רוזנצוויג - חב"ד

בד"א 33/25

המערעת: ועדת האתיקה - לשכת ע"ד מחוז דרום

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

-נגד-

עו"ד נתן ברבי

ע"י ב"כ אנר אבילוב

פסק דין

החלטנו ברוב דעות לדחות את ערעור ועדת האתיקה של מחוז הדרום של לשכת עורכי הדין.

עו"ד יהושע ננר, אב"ד.

הגיע לפתחנו ערעורה של ועדת האתיקה של מחוז הדרום של לשכת עורכי הדין.

אין כל מחלוקת בין הצדדים על העובדות נשוא ההליכים בבית דין קמא ובערכאה זו. והסוגיה שבה עלינו להכריע היא אם העובדות דן מצדיקות את הרשעת המשיב בעבירות של פגיעה בכבוד המקצוע ובהתנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין..

בתחילת 2023 התעוררו חילוקי דעות חריפים בציבוריות הישראלית בנושא הרפורמה המשפטית שיזם שר המשפטים לוינר בתחילת 2023, (שהמתנגדים לח כינו אותה "הפיכה משטרית"). חילוקי דעות אלה מצאו את ביטויים גם במסגרת הרשתות החברתיות, והתבטאותו של המשיב במסגרת אותם חילופי דברים מהווה את נשוא החליף הנוכחי.

בתחילה היה זה חבר הכנסת לשעבר אורן חזן שחעלה באפליקציית X פוסט בו כתב כדלקמן "אסיפה של מנותקים, שונאי ישראל שעושים הכל כדי להרוס את המדינה בחיי שהייתי מעלה אתם על אותו האוטובוס שיזרקו מכאן את תומכי הטרור ומשפחות המחבלים".

על כך הגיב מר חיים לוינסון, עיתונאי הארץ בדברים כדלקמן" רק בישראל אדם כמוך יכול להיות בכנסת. תגייד תודה שלא נולדת בבולגריה שם מקסימום היית סוחר סמים".

אף שחילופי דברים אלה כלל לא נגעו למשיב, הוא מצא לנכון להגיב עליהם באפליקציית X בכתבו "לוינסון, מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך" כאשר הדברים נכתבו בשמו של המשיב בצירוף המילים adv.

אין צורך לאמר שהמדובר בניסוח קיצוני, חריג, שלא יכול להיות מקובל בשום קנה מידה גם במסגרת חילופי דברים פוליטיים.

בנוסף, אין בידינו לקבל את טענת ב"כ המשיב כאילו לא ניתן להסיק מהמילים adv כי המדובר בעורך דין, זהו הכינוי הידוע והמקובל לעורך דין. עם זאת נראה שהאדם הסביר לא היה רואה זאת כדברים שנכתבים על ידי המשיב במסגרת מקצועו.

השאלה היחידה שעליה להכריע בה האם זהו במקרה בו ניתן לקבוע בבירור שהמדובר בפגיעה בכבוד המקצוע, ובהתנהגות בלתי הולמת, וכיצד עלינו לשקול את הדברים שנאמרו שלא במסגרת העיסוק המקצועי כאשר אנו מאמצים את קביעות כב' בית המשפט העליון בנושא חופש הביטוי. במיוחד בפסק הדין בעניינו של עו"ד יורם שפטל (על"ע (ירושלים) 1734/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב יפו נגד יורם שפטל, כאשר אנו מאמצים את דבריה של כב' השופטת מרים נאור ז"ל באותו פסק דין, בקבעה "אולם לדעתי ואף שהשיפוט המשמעתי מתפרש – על דרך העיקרון – מעבר להתבטאויות הקשורות לעיסוק במקצוע, נקודת האיזון בין עקרון חופש הביטוי לחובתו של עורך דין לנהוג התנהגות "הולמת" שונה היא. כשעוסקים בתפקודו של עורך דין בזיקה ישירה למקצוע או בחקשר לנוטלים חלק בהליך השיפוטי, אכן יש הגבלה על התבטאויות ... אולם ככל שמתרחקים אנו מהעיסוק המקצועי לכיוון התבטאויות "פרטיות" נקודת האיזון משתנה... "כשהדברים נעשים רחוק מהקשר המקצועי - ידו של חופש הביטוי על העליונה"

וכך גם כב' הש' שטסרברג כהן ז"ל בדברים שניתן לראותם כאילו התייחסו למקרה דנן: "נראה לי כי בעיני בן תרבות, סגנון התבטאויותיו של המערער, הוא בוטה, גס ומצביע על אטימות לרגישות ולרגשות, עם זאת, אין ההתבטאויות מהוות עבירה וגם לא עבירה אתית באשר הן חוסות בצילו של חופש הביטוי שידו על העליונה בנסיבות כמו אלה שבפנינו"

איננו מתעלמים מכך שבניגוד לנשוא ההליך נגד שפטל, המדובר במקרה דנן בדברים שזוכים לתפוצה רחבה במסגרת רשתת X בעוד שפטל פנה רק למתלונן בעת שיה שהה במכוניתו, ואמר לו את שאמר - ומשכך ייתכן שיש לבחון בהירות את התאמת בפסק הדין בעניינו והשלכתו לעניינו. ואף על פי כן נראה לנו כי הדברים יכולים לחול גם במקרה מסוג המקרה דנן.

לאחר כל אלה, ועל אף הסתייגותנו העמוקה מהדברים כפפי שנכתבו וסגנונם, נראה לנו כי בעידן הרשתות החברתיות, והוויכוחים הפוליטיים העצימים, כאשר כב' ביזמ"ש רואה כערך בעל חשיבות את חופש הביטוי, אין זה המקרה בו היינו קובעים כי בדברים שנאמרו במסגרת חוץ מקצועית, כהתנהגות בלתי הולמת וכפגיעה בכבוד המקצוע, וייתכן שהדברים כפי שנאמרו פגעו דווקא בכבודו של המשיב בעצמו.

אנו ערים לחשיבות שיש לחקים סכר בפני התבטאויות לא הולמות של עורכי דין גם ברשתות החברתיות, אך לא נראה לנו כי זהו המקרה שצריך היה להגיע למסקנה שיש להרשיע את המשיב בעבירות של התנהגו בלתי הולמת ושל פגיעה בכבוד המקצוע.

עוד נציין כי בפסק הדין של בית הדין קמא צוין (בסעי' 3.5. להכרעת רדין) נקבע כי "הנקבל בתגובתו הסטטוטורית לוועדת האתיקה של מחוז דרום, הבהיר כי הוא אינו מתנצל על דבריו "

במהלך הדיון אנחנו ביקשנו מהמשיב להשיב אם כיום הוא תוזר בו כדבריו והוא ציין בפנינו " אני מסכים עם זה שאולי התבטאתי לא נכון "

נוכח כל האמור לעיל אני מציע לחבריי, לדחות את ערעור ועדת האתיקה של מחוז דרום.

חוות דעת חב"ד עו"ד עמוס אליעזר רוזנצויג

עובדות המקרה שהונחו בפנינו אינן שנויות במחלוקת.

מדובר בהתבטאות חריפה וגסה של המשיב, במסגרת התנצחות במדיה אינטרנטית בנושא הרפורמה המשפטית.

משכך הונחה בפנינו ההכרעה בשאלה המשפטית בלבד, האם ההתבטאות האמורה של המשיב עולה כדי התנהגות שאיננה הולמת של עורך דין הפוגעת בכבוד המקצוע.

מנסיבות המקרה עולה כי ההתבטאות של המשיב נאמרה במסגרת חילופי דברים, בשיח פוליטי חברתי ולא במסגרת פעולתו המקצועית של עורך דין.

המשיב רשם בצד שמו בתיבת ההתקשרות שלו, ראשי תיבות המזוהות עם תואר עו"ד, ויש להניח שמי שמקורב למקצוע עריכת הדין מכיר ומזהה את ראשי תיבות אלו עם מקצוע עריכת הדין.

יחד עם זאת ספק אם מי שאינו מקורב למקצוע אכן יבחין בכך.

בכל מקרה הדיון לא התנהל במסגרת שיח משפטי אלא במסגרת חילופי דברים שאינם קשורים לפעולת המשיב כעורך דין.

כללי האתיקה ומידת הדין מחייבת כי עורך דין ינהג בצורה הולמת וישמור על כבוד המקצוע במסגרת פעולתו כעורך דין. חובה זו מתפשטת גם על פעולות מעבר לתפקודו המקצועי. ועל כן עולה השאלה האם אמירה חריפה זו עולה כדי עבירה על ככלי האתיקה.

בבואי לבחון פסיקה קודמת, בהתייחס לשאלה המשפטית שנדונה בפנינו, אני מסתמך על דבריה של כב' השופטת מרים נאור ז"ל בפסק הדין בעניינו של עו"ד יורם שפטל (על"ע (ירושלים) 1734/00 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בתל אביב יפו נגד יורם שפטל, בקבעה "אולם לדעתי ואף שהשיפוט המשמעתי מתפרש – על דרך העיקרון- מעבר להתבטאויות הקשורות לעיסוק במקצוע, נקודת האיזון בין עקרון חופש הביטוי לחובתו של עורך דין לנהוג התנהגות "הולמת" שונה היא. כשעוסקים בתפקודו של עורך דין בזיקה ישירה למקצוע או בהקשר לנוטלים חלק בהליך השיפוטי, אכן יש הגבלה על התבטאויות ... אולם ככל שמתרחקים אנו מהעיסוק המקצועי לכיוון התבטאויות "פרטיות" נקודת האיזון משתנה..." כשהדברים נעשים רחוק מהקשר המקצועי - ידו של חופש הביטוי על העליונה"

וכך גם כב' השי' שטרברג כהן ז"ל: "נראה לי כי בעיני בן תרבות, סגנון התבטאויותיו של המערער, הוא בוטה, גס ומצביע על אטימות לרגישות ולרגשות, עם זאת, אין ההתבטאויות מהוות עבירה וגם לא עבירה אתית באשר הן חוסות בצילו של חופש הביטוי שיזדו על העליונה בנסיבות כמו אלה שבפנינו"

התבטאות המשיב במקרה שבפנינו היו רחוקות וכלל לא קשורות לעבודתו כעורך דין.

אמרתו נגעה לוויכוח קשה ומחלוקת כבדה שנתגלתה בציבוריות הישראלית.

הוויכוח התנהל ברבדים שונים של האוכלוסייה בישראל, והוא אופיין באמוציונליות וקיצוניות של המעורבים בוויכוחים, אשר התנהלו בפורומים ומפגשים שונים ומגוונים.

דומני כי בבואנו לבחון את השאלה האם נעברה כאן עבירה אתית לא נוכל לנתק את בחינת האירוע מרקע ההתנהלות הכללית ואופי התנהלות הוויכוחים הללו שהתקיימו בציבוריות הישראלית בכללותה, ובהתנהלות הספציפית של השיח בו השתלב המשיב למול המתנצח מולו.

אמנם מעורך דין נדרש לשמור על כבוד המקצוע גם בהתנהלותו הפרטית ומצופה כי ינקוט בלשון נאותה גם בוויכוח שאינו קשור להתנהלות משפטית. ראוי היה כי עורך דין ישמש דוגמא בניסוח דבריו ולא ייגרר לקיצוניות וגסות מילולית אף אם דבריו נאמרים בתגובה לקנטור.

יחד עם זאת, להטיל על המשיב עבירה אתית בגין התבטאות נלווה ככל שתהיה, שהייתה רחוקה מפעילותו המקצועית, ובה זיהויו המקצועי אינו ברור, וכל זאת במנותק מהאווירה הקיצונית ששררה בדיון במסגרת

בה נאמרו הדברים, יהיה בכך לטעמי צעד מרחיק לכת, ובמידה מסוימת אף היאחזות במגדל שן המנותק ממציאות חיינו בעת הזו.

אמנם יש קושי לחסות את דברי המשיב במסגרת הגנת חופש ביטוי, שכן, מילים אלו גסות וספק אם יש לראות בהן "ביטוי", ואולם ככל שברצוננו לחסות באילן של תקדים משפטי, אנו נזקקים לטיעון זה של הגנת חופש הביטוי.

משקל רב נתתי לעובדה שהמשיב הסתייג מדבריו בפנינו, הבין את חומרתן, ויש להניח כי למד לקח מההתנהלות המשמעותית הטרחה וההוצאות אליהן נקלע.

נוכת האמור אינני רואה מקום לקבל ערעור ועדות האתיקה של מתוו דרום, ואני מצטרף לדעתו של כבוד אבי"ד

ולראיה באתי על החתום

עמוס א. רוזנצויג, עו"ד

עו"ד ריחני יחזקאל חב"ד

1. ראשית דבר אציין כי אני מקבל את ניתוח הדברים של הערכאה הראשונה ושל חברי לבית הדין הארצי שהדברים שנאמרו מפי המשיב (שהוא הניקבל בערכאה הראשונה) ברשת "X" נאמרו ע"י אדם שהוא עו"ד פעיל וותיק במקצוע עריכת הדין. אני גם מקבל את הפרשנות של המונח "ADV" שהוא מתייחס במקרה זה, דווקא, לעו"ד ואין מקום לחלוק על כך.
2. המשיב לפנינו (שהוא הניקבל בערכאה הראשונה) ניסה להיחכם ע"י הסבריו שהמונח "ADV" שהשתמש בו ברשת "X" אינו מתייחס דווקא לאדם שהוא עו"ד בשר ודם (אלא למשמעויות אחרות). טענה זו נדחתה ע"י כל הערכאות לרבות בי"ד הארצי שאני חלק ממנו, עם כל הכבוד, כאמור אני מצטרף אליהם. בסופו של דבר אכן עו"ד הוא שעומד מאחרי תואר זה ופרשנותו וטענתו של המשיב נדחית בענין זה מניח ובייה גם על ידי.
3. נדון לעצם הענין אם אכן הביטוי שהשתמש בו המשיב-שנביאנו, כלשונו, (להלן) נכנס לגדר המושג "חופש הדיבור" אשר לאחרונה קיבל משמעות רחבה ביותר ומוגזם ויש מקום לצמצם את פרשנותו הרחבה כאמור ולתת לו ממדים מתאימים.
4. מכל מקום אני לא רואה צורך להצטרף לדעת חברי להרכב ביד נכבד זה שהואיל לזכות אף הוא את המשיב מכל אשמה, גם אם בקושי. מצד שני אני גם לא מקבל את הפרשנות של הערכאה הראשונה שזיכתה את המשיב "מחמת הספק" וכאילו הביטוי שבו השתמש המשיב ניכנס לגדר "חופש הדיבור".

5. כאמור המשיב התערב בחלופי דברים בין שני "גופים" [שונים] שלא קשורים אליו, בין ח"כ לשעבר מר אורן חזן לבית העיתונאי המכובד מעתון "הארץ" מר חיים לוינסון (להלן העיתונאי) שהחליפו דברים ביניהם ושאינו לו סיג ושיח עמם.
6. עם כל הכבוד אני לא יכול לקבל שהשימוש שעשה המשיב מתייחס ל"חופש הביטוי" אשר רחוק כמרחק השמיים מן הארץ.
7. לשם הנוחיות אציין כי כאמור המשיב נכנס לשיח בין גורמים שלא קשורים אליו והתבטא כלפי העיתונאי המכובד בדיבור או במשפט מעליב וקשה מנשוא. להלן ההתבטאות:
 "לוינסון מקיאים עליך ולאחר מכן גם מחרבנים עליך!" ביטוי שהנפש סולדת ממנו ודוחה אותו בשתי ידיים.
8. התבטאות זו אינה יאה ואינה נאה לעו"ד משכילו בעל תואר אקדמי, ומדוע?
 א. מדובר בשימוש בשפה חופשית שאינו מתאימה למקצוע עריכת הדין.
 ב. אין לומר שיש קשר בין ההתבטאות הזו ל"חופש הדיבור", אשר בעיני דברים אלו הינם "קללה" רעה לשמה. שימוש בביטוי כזה מגעיל את נפש האדם ואיני מאמין שעו"ד מסוגל לבטא אותו ולייחסו ל"חופש הדיבור".
 ג. שימוש בביטוי כזה הינו חמור וקיצוני ביותר.
- ד. שימוש בו מהווה ניצול לרעה את "חופש הדיבור", מדובר בלשון "ביבים" מגעיל את השומעים אותו והוא סוטה מוויכוח נורמלי, תרבותי, מכובד ומקובל. הוא גם סוטה מהחובה המוטלת על עו"ד להשתמש בשפה המכבדת את בעלה ואת שומעה, האומר אותם והמשתמש בהם ובייחוד שהדברים נאמרים ע"י עו"ד שמוטלת עליו חובה לשמור על פיו ולשונו ולהתבטא בשפה שמכבדת את אומרים ואת שומעים...
- ה. המשיב לא היה קשור או שותף לחילופי דברים בין הניצים ובלי לחשוב-זרק משפט מפיו, מה שבא לו, נגד העיתונאי המכובד- משפט שהאפש סולדת ממנו ש מהווה השמצה זולה ופשוטה.
- ו. הביטוי בו השתמש המשיב כלפי העיתונאי הוא קשה מנשוא, לא מתאים לדברים היוצאים מפיו של עו"ד שחייב לשמור על רמה נאותה של התבטאות תוך שמירה על כבוד המקצוע, אף אם הדברים נאמרים בשיח שאינו קשור למקצוע עריכת הדין. עו"ד מחוייב לפנות לצד השני בלשון "תרבותית" ומכובדת ולשמור על "צלם אנושי" וקשה עוד יותר לשמוע שביטוי כזה נכנס לקטגוריה של "חופש הדיבור". עו"ד חייב לשים לו סייגים לפיו, בין היתר, מחוייב בשמירה מפגיעה "בכבוד האדם". הביטוי שיצא מפיו של המשיב מהווה פגיעה קשה וחמורה בצד השני. בעתונאי המכובד.
9. אין מנוס מלקבוע שהמשיב עבר על כלל המובא בסעיף 61(3) לחוק לשכת עו"ד-דחיינו מעשה שאינו הולם את מקצוע עריכת הדין ואין להרשיע אותו אלא בעבירה על סעיף זה בלבד.

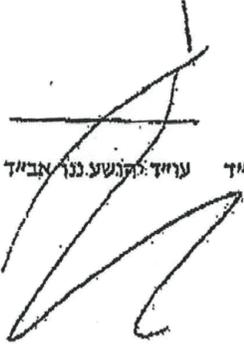
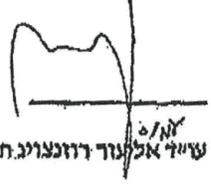
10. אני מבין את נפש העיתונאי שהביטוי הזה שהשתמש בו המשיב פגע בו עמוקות, פגיעה בנפשו ובכבודו של העיתונאי המכובד מעתון הארץ, ולא היה לו מנוס מלהפעיל את מוסדות לשכת עוה"ד בישראל בשל שימוש בביטוי כזה שפגע בציפור נפשו של העיתונאי ויש יסוד מוצק ומוצדק לתלונתו.
11. כאמור אני מקבל את בקשת המערערת לשכת עוה"ד-ומרשיע את המשיב בהתנהגות שאינה חולמת את מקצוע עריכת ונימנע מלהרשיעו מפגיעה בכבוד המקצוע על פי סעיף 53 לחוק לשכת עוה"ד-משום שהדברים לא נאמרו תוך כדי עבודתו המקצועית כעו"ד או בעת מילוי תפקידו כעו"ד.
12. לענין העונש: התלבטתי קשות אם להטיל עליו עונש בייחוד לאור הדברים ששמענו ממנו- שהוא מביע צער וחרטה אפילו לא כל כך, בפה מלא. אבל נראה שלמד את הלקח וישמור פיו ולשונו החדה. מכאן ואילך. מצד שני לא הוכח כי נגרם נזק לגתונאי מלבד פגיעה בכבודו. בייחוד שפסיקת כבי בימ"ש העליון מציינת שעצם העמדתו של אדם לדין, ובמקרה זה [אני מוסיף גם לדין משמעת] מהווה עונש חמור עליו ועל בני ביתו. ראה דבריו של כבי בימ"ש העליון שמצוטטים בפס"ד-מיום 17.6.2015 המובאים מתוך בג"צ 88/10
13. בג"צ 88/10 אווה שורץ נ' היועץ המשפטי לממשלה (12.7.10) "העמדתו של אדם לדין פלילי כורכת עימה פגיעה בזכויותיו החוקתיות. הפיכתו של אדם לנאשם פלילי משנה את חייו. יש לה השלכות כבדות משקל והשלכות רבות על כל תחומי חייו. "המעמד של נאשם קשה הוא לאדם. עם הגשת כתב-האישום משתנה עולמו. שיווי המשקל הנפשי והחברתי ממנו נהנה מתערער. הוא נתון לסיכונים חדשים. הוא נפגע חברתית. הוא נפגע כלכלית, ימיו ולילותיו אינם כתמול שלשום"-דברי הנשיא א' ברק בבג"צ 7357/95 ברקי פטה המפריט (ישראל) נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 769, 785 (1996)). "העמדה לדין של אדם, באשר הוא אדם מטילה אחריות כבדה ביותר על שכמה של התביעה. ההחלטה לפתוח בחליך פלילי כנגד אדם, וההכרעה במה וכיצד להאשימו, היא מהלך הכרוך בפגיעה בזכויותיו החוקתיות-בפרטיותו, בשמו הטוב, ולעיתים קרובות בחירותו, בקניינו, ובחופש העיסוק שלו" (פרשת פלונית, פסי' 14 לפסק דינה של השופטת פרוקציייה)".
- לאור הדברים האלה ולאור מצבו הנפשי הבריאות והכלכלי של המשיב והצער שהביע בפנינו, שהתערב בענין לא קשור והשתמש בשפת קשה וחמורה. אני ממליץ להימנע מלהטיל עליו עונש לאור נסיבותיו האישיות כאמור. אני מקווה שהמשיב ימצא דרך להתנצל בפני העיתונאי המכובד.
- ניתן ע"י עו"ד יחזקאל ריחני חב"ד הארצי כדעת יחיד נגד דעות חברי לבית הדין הארצי.

בדין 33/25

שורה

החלט ברוב דעות של עו"ד ננר יחושע אביד ועו"ד עמוס אליעזר רוזנבוים חבי"ד לדחות את הערעור כנגד דעתו החולקת של חבי"ד עו"ד יחזקאל ריחני שהחליט לקבל את הערעור של ועדת האתיקה במחוז דרום ולחרישע את המשיב עו"ד נתן ברבי.

ניתן בהעדר הצדדים היום 05/02/2026 זכות ערעור לבית משפט המרחזי בירושלום

		
עו"ד יחזקאל ריחני חבי"ד	עו"ד יחושע ננר אביד	עו"ד אליעזר רוזנבוים חבי"ד